

TRACE

**Traditional Children's Stories for a common
Future**

Η ιστορία της λίμνης Plitvice

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Ήταν μια θαυμάσια καυτή καλοκαιρινή μέρα. Μια μυστηριώδης σιωπή περιβάλλει το δάσος. Ακόμη και τα πουλιά του δάσους ζητούσαν σκιά και καταφύγιο από την καυτή ζέση.

Δεν υπήρχε ούτε ένα σύννεφο στον ουρανό, κανένα ίχνος απαλό αεράκι για να δροσίσει. Ο ήλιος βρισκόταν ψηλά πάνω, καίγοντας τη σκοτεινή γη σαν να τη φιλάει. Για εβδομάδες υψηλή θερμοκρασία βασανίζει τα λιβάδια και τους λόφους. Οι άνθρωποι και τα ζώα, τα λιβάδια και οι κήποι, όλοι λαχταρούν για μια ανάσα καθαρού αέρα και κάποια βροχή για να φέρει ανακούφιση. Ακόμη και ο «μαύρος ποταμός» που κελάρυζε ανάμεσα στους απόκρημνους βράχους ξεράθηκε. Μόνο λίγες σταγόνες νερού παρέμειναν εδώ και εκεί στις πέτρες με πέτρες, που τα μικρά πουλιά με ανυπομονησία προσπάθησαν να ξεδιψάσουν τους ξεραμένους λαιμούς τους. Μόλις αναπτυσσόταν τόσο πλούσια, το γλυκό, πράσινο χρώμα που απολάμβανε τους ταξιδιώτες, το χορτάρι στην όχθη της λίμνης, ήταν μαραμένο.

Οι άνθρωποι ήρθαν από μακριά για να επισκεφτούν αυτό το μέρος, καθώς ήξεραν ότι έπρεπε να βρουν νερό και να δροσιστούν από τον «Μαύρο Ποταμό». Προσευχήθηκαν για ήπια βροχή, αλλά οι προσευχές τους έμειναν αναπάντητες. Για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ο ουρανός τους αρνήθηκε το έλεος, παρά τις σοβαρές προσευχές τους

Όμως, ξαφνικά, άκουσαν τους ήχους των σαλπίνγων και των σωλήνων που έρχονταν από την κοιλάδα. Στρέφοντας τα μάτια τους προς τη μαγική μουσική, είδαν μια όμορφη γυναίκα περπατώντας μέσα από το αποξηραμένο ποτάμι. Φορούσε ένα μαύρο φόρεμα. ένα στέμμα ήταν στο κεφάλι της και ένα σκήπτρο στο χέρι της. Μια μεγαλοπρεπής συνοδεία την ακολούθησε. Κοιτάζοντας τα καταπράσινα βουνά και τις κοιλάδες με δροσερές αποχρώσεις, θαυμάζοντας το όμορφο τοπίο, η ξανθιά κυρία στράφηκε προς τους αυλικούς της λέγοντας:

«Θα χτίσουμε εδώ το παλάτι μας». Ακούγοντας αυτό, οι άνθρωποι ξαφνικά ζωντάνεψαν και άρχισαν να χαιρετούν την κυρία με χαρά, «Ο Θεός ευλογεί τη Μαύρη Βασίλισσα!»

Με βεβαιότητα, ήταν η Μαύρη Βασίλισσα. Από τις οροσειρές Karela έως Velebit, από τον ποταμό Una έως τη γκρίζα θάλασσα, κάθε παιδί γνώριζε για τη μαύρη βασίλισσα και τη χάρη της. Εκεί όπου κατοικήθηκε, ευδοκίμησε η χαρά και η ευτυχία. οπουδήποτε περπατούσε, η φτώχεια και η δυστυχία ήταν άγνωστες. Από την αρχαιότητα οι άνθρωποι στις περιοχές της Λίκας και του Krbava γνώριζαν για τη βασίλισσα. Γκριζαρισμένοι ηλικιωμένοι συχνά συνηθίζουν να λένε για την καλοσύνη και την ικανότητά της να κάνει θαύματα. Ήταν ο φύλακας των φτωχών. τιμωρούσε τη βία και την αδικία. Από το κάστρο της νεράιδας ως τα βράχια του Velebit κατέβαινε μερικές φορές στα καταπράσινα πεδία της Λίκας και της κοιλάδας Gacka, αγγίζοντας τους ανθρώπους με την καλοσύνη της, χαρίζοντας την ευτυχία τους.

«Δώσε μας λίγο νερό, ωραία βασίλισσα», την ικέτευαν οι άνθρωποι. «Δώσε μας νερό, σε παρακαλούμε. Εμείς και τα ζώα μας πεθαίνουμε από τη δίψα, γιατί η ξηρασία κατέστρεψε τα χωράφια και τα λιβάδια μας».

«Αγαπημένοι μου! για την αφοσίωση και την εμπιστοσύνη σας θα ανταμείψω και θα σας δώσω άφθονο νερό. Μόλις δεκατρείς λίμνες, με χρυσά ψάρια, θα ξεπροβάλουν εδώ ως τιμή και χαρά αυτής της υπαίθρου.»

Κατά τη διοίκηση της Βασίλισσας, οι άνθρωποι γρήγορα έβαλαν έναν τοίχο γύρω από την πηγή του Μαύρου Ποταμού. Τα σύννεφα σύντομα κάλυψαν τον ουρανό. Με βροντές και κεραυνούς έπεσε πάνω στη γη βίαιη βροχή, φέρνοντας ζωή σε ανθρώπους και ζώα, σε όλα τα χωράφια και τα λιβάδια. Όλη η νυχτερινή βροχή πέφτει και η στάθμη του νερού συνεχίζει να ανεβαίνει

Ανατέλλοντας η αυγή, ξέσπασε μια ισχυρή καταιγίδα, εκδιώχοντας τα σύννεφα, οπότε όταν ο ήλιος ανέβαινε, ο ουρανός ήταν απόλυτα καθαρός και ανέφελος. Οι χρυσές ακτίνες του ήλιου έλαμπαν όλο το τοπίο, τρεμοπαίζοντας χαρούμενα στις πράσινες κορυφές και χαμογελώντας με χαρά στην απαλή επιφάνεια της λίμνης που έφτασε στην κοίτη του ποταμού του Μαύρου ποταμού. Τα δάση γύρω από το δάσος επιδεικνύουν τη φρέσκια πρασινάδα τους, και τα πουλιά τραγούδησαν ευτυχώς επάνω στα κλαδιά των λεπτών ελάτων και των αιώνων βελανιδιών

Όπως μια ξαφνική αυγή, εκεί στην τράπεζα της νέας λίμνης, εμφανίστηκε όμορφη βασίλισσα και μίλησε στους ανθρώπους που συγκεντρώθηκαν εδώ για να δουν αυτό το θαυμάσιο θαύμα: 'Ανθρωποί μου! Οι προσευχές σας εισακούστηκαν, οπότε έχετε την πρώτη λίμνη την οποία θα ονομάσετε λίμνη της προσευχής-Prošćansko jezero.' Τα επιμελή χέρια έφεραν πέτρες ένα προς ένα πάνω στο λόφο και σύντομα οι άνθρωποι έχτισαν το παλάτι της βασίλισσας. Όλοι έλαμψαν με ευτυχία και η "μαύρη βασίλισσα" παρακολούθησε το τοπίο σαν μια νεράιδα, απολαμβάνοντας τις λίμνες του Plitvice.

Και έτσι, πέρασαν οι μέρες. Η ιστορία των λιμνών Plitvice και η "μαύρη βασίλισσα" πέρασε από στόμα σε στόμα, αλλά κανείς δεν την ξαναείδε. Μεγάλη θλίψη κατέλαβε τους ανθρώπους, όταν ακούστηκε πως ήταν νεκρή. Σιγά σιγά, το παλάτι πάνω από τη λίμνη Kozjak κατέρρευσε και η βασίλισσα λέγεται ότι έχει αποσυρθεί στην ονειρική έπαυλή της γύρω από τις λίμνες Galovac και πάνω από το Okrugljak. Οι άνθρωποι έκαναν προσκυνήματα σε αυτά τα μέρη, ζητώντας από τη βασίλισσα να εμφανιστεί ή τουλάχιστον να τους δώσει ένα σημάδι ότι ήταν ζωντανή. Μια μέρα ακούστηκε μια ευχάριστη μουσική από τα βάθη της λίμνης Galovac. Ξαφνικά, τα νερά της αυξήθηκαν με θόρυβο και ξεπέρασαν τη σπηλιά.

Οι άνθρωποι ήξεραν τι σήμαινε αυτός ο ήχος: ήταν το σημάδι ότι η Βασίλισσα ήταν ζωντανή. Από τότε οι άνθρωποι έχουν λατρεύσει αυτόν τον καταρράκτη.

Κάποτε ένας μεγάλος κίνδυνος απειλούσε ολόκληρη την περιοχή. Μια τρομακτική καταιγίδα προκλήθηκε και άρχισε να σκίζει δέντρα και πέτρες. Με έντονη βροχή, ρέουν ρέματα από τους λόφους, μεταφέροντας το σκοτεινό νερό σε λίμνες. Έμοιαζε με ημέρα κρίσης. Με θνητό φόβο, οι άνθρωποι επικαλέστηκαν για άλλη μια φορά την καλή μητέρα τους, τη Μαύρη Βασίλισσα.

«Ω, αγαπημένη Βασίλισσα, παραχωρήστε την προστασία σας και προσευχηθείτε στον Θεό για μας αμαρτωλούς!»

Ένα πλήθος κεραυνών έλαμψε στον ουρανό. Κάποιο είδος μαγικού φωτός έλαμψε στον καταρράκτη του Γκαλοκόβι και η σεβαστή βασίλισσα του λαού ξαφνικά ήρθε ως θέαμα από μια σπηλιά. Το πρόσωπό της ήταν λαμπερό με χάρη και αξιοπρέπεια, και τα μάτια της έλαμψαν με γενναιοδωρία και καλοσύνη. ήταν μια αληθινή βασίλισσα. Οι άνθρωποι έπεσαν στα γόνατά τους σαν να ήταν αγία και με τη γλυκιά φωνή της μίλησε:

«Οι άνθρωποι, έχετε πίστη στο Θεό και στη Βασίλισσά σας. Είστε καλοί, αφοσιωμένοι, υπάκουοι και επίμονοι. Ωστόσο, θα έρθει η ώρα που η επιμονή σας θα υποχωρήσει. Ακόμα, δεν πρέπει να ενδώσετε, αλλά να έχετε εμπιστοσύνη στο Θεό αντ' αυτού. Θα σας προσέχω και θα προσευχηθώ για εσάς.

"«Και τότε θα έρθετε ξανά στο πλευρό μας, ωραία βασίλισσα;» ρώτησαν οι άνθρωποι.

«Θα έρθω», απάντησε η Βασίλισσα, «αλλά πριν τον ερχομό μου μεγάλη μου ταλαιπωρία σας περιμένει. Ως άνθρωποι πιστοί και αφοσιωμένοι στη χώρα σας και σε αυτό το κυβερνώμενο σπίτι, για πολύ καιρό θα υπερασπιστείτε τον Χριστιανισμό, ρίχνοντας αίμα για τον κυβερνήτη και την πατρίδα σας. Τους θλιβερούς πολέμους θα οδηγήσετε εδώ, αγωνιζόμενοι για να διατηρήσετε την ελευθερία σας και την πίστη σας. Αλλά, παρά το κακό, η πίστη και η πιστότητα δεν θα επηρεαστούν. Όταν, ως ένδειξη χαράς, φωτιές φλεγόμενα μέχρι τον ουρανό στα βουνά Velebit, Plješivica, Kik και άλλες κορυφές, θα ξέρετε ότι έρχομαι πιο κοντά. Θα έρθω! Ο καπνός από ατμόπλοιο στη λίμνη Kozjak θα δηλώσει επίσης την άφιξή μου. Και τότε ο λαός μου, ο ήλιος ενός φωτεινότερου μέλλοντος θα σας λάμψει. Δεν θα είναι πλέον η έρημη δροσιά σας, οι ονειρεμένες κοιλάδες και οι όμορφες λίμνες Plitvice. Η βασίλισσα σας θα έρθει, αγαπητοί μου άνθρωποι, θα κατοικήσει εδώ, και οι άνδρες της ευγενικής καταγωγής από όλο τον κόσμο θα πληρώσουν να την δουν και θα θαυμάσουν τις ομορφιές αυτής της χώρας και των λιμνών της Plitvice. Να είστε πιστός και αφοσιωμένος, λαός μου. Πάντα να θυμάστε ότι θα έρθω και θα πάρω αυτό το χρυσό λουλούδι που μοιάζει με τα μαλλιά μου ως αναμνηστικό. Παρακολούθησε αυτό το λουλούδι, λαέ μου, και θα σε κρατήσει ασφαλή από το κακό και θα υπενθυμίζει τη βασίλισσα σου. Σας αποχαιρετώ!»

Και με αυτό, η Βασίλισσα είχε μείνει, αλλά τα λόγια της έμεναν τυπωμένα στις καρδιές των ανθρώπων.

Το λουλούδι διατηρήθηκε, οπότε τώρα όλοι το γνωρίζουν. Κάποιοι το αποκαλούν Vladislanka, άλλοι Košnjak, ενώ οι άντρες γράφουν το γράμμα ως Gentiana lutea. Οι λίμνες έχουν θεραπευτικές ιδιότητες που η βασίλισσα τους έδωσε, όπως και ο ποταμός Korana, στον οποίο εκβάλλουν οι λίμνες. Στην καρδιά τους, οι άνθρωποι εξακολουθούν να ελπίζουν να δουν τη βασίλισσα τους και να της φωνάξουν με χίλιες φωνές,

"Καλώς ήρθες τη γλυκιά Βασίλισσα!"